

нителни мѣрки. Тѣ влѣзатъ въ нашето тѣло и започватъ да се борятъ съ бѣлитѣ кръвни топчета, които сж наши пазачи. Тогава ние усѣщаме мжка, отслабваме и често лѣгаме болни. Ако нашитѣ пазачи сж по-силни и надвиятъ неприятелитѣ, тѣ ги унищожаватъ и ние оздравяваме. Но, ако въ нѣкой човѣкъ вжтрешнитѣ пазачи сж слаби или сж помалко на брой, тогава враговетѣ побеждаватъ, заглѣздатъ се добре въ тѣлото, хранятъ се, страшно бързо се размножаватъ, разрушаватъ вжтрешнитѣ органи, разкъсватъ дробоветѣ, жлѣзитѣ, бѣбрецитѣ, тъканитѣ, мозъчнитѣ центрове, стомаха, червата, разяждатъ дори коститѣ и най-сетне убиватъ цѣлото тѣло.

Срещу тия врагове човѣкъ не може да вика на помощъ ни другари, ни полиция, ни войска. Той самъ трѣбва да се пази и да се бори съ тѣхъ, когато тѣ сж го издебнали и сж се намъкнали въ тѣлото му.

Но да се бори човѣкъ съ тия невидими врагове, той трѣбва да разпита за тѣхъ, или да прочете нѣкоя книга, въ която се разказва за тѣхъ, та да се научи, кои сж тѣзи врагове, отъ де идатъ въ насъ и какъ да се боримъ и пазимъ отъ тѣхъ.

Всѣки знае, че децата, юношитѣ, младежитѣ и възрастнитѣ хора боледуватъ отъ разни болести: холера, чума, дифтеритъ (лошо гърло), едра, дребна шарка, тифъ и т. н. А освенъ тѣхъ има и една особито лоша, страшна, мжчителна болестъ, наречена охтика. Това име тя носи, когато е влѣзла въ бѣлия дробъ на човѣка. Но тази болестъ влиза и въ стомаха, и въ червата, и въ мозъка, и въ коститѣ и навсѣкжде. Затова общото ѣ име е туберкулоза. Както изброенитѣ горе заразни